

Skatteministeriet

9. december 2019

J.nr. 2019-3365

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 64 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet, ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse samt forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 16 af 2. december 2019.

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, hvordan Gældsstyrelsen administrativt vil monitorere parallel privat inddrivelse, ikke mindst med henblik på, at det skal være muligt efter en periode at skifte tilbage til offentlig inddrivelse for forsyningsselskaberne. Ministeren bedes tillige redegøre for, hvor mange årsværk i Gældsstyrelsen der skal afsættes til monitorering af ordningen.

Svar

Jeg kan oplyse, at hvis et kommunalt ejet forsyningsselskab vælger privat inddrivelse af sine fordringer, er det alene nye fordringer, som omfattes af muligheden for privat inddrivelse. En fordring, der er eller har været under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, kan efter lovforslaget ikke overgå til privat inddrivelse. Hvis et kommunalt ejet forsyningsselskab vælger privat inddrivelse, må forsyningsselskabet selv indestå for, at fordringerne lovligt kan inddrives. Gældsstyrelsen vil således ikke skulle påtage sig at monitorere fordringer, som er under privat inddrivelse.

Hvis et kommunalt ejet forsyningsselskab efter en treårig periode med privat inddrivelse vælger at gå tilbage til offentlig inddrivelse, vil der derimod i princippet skulle indgås en (ny) fordringshaveraftale og gennemføres en tilkobling til Gældsstyrelsens nye inddrivelsessystem, PSRM, i en særlig proces, der både skal sikre, at systemerne rent teknisk kan kobles til hinanden, og at fordringerne lever op til datakvalitetskrav m.v. med henblik på at sikre en lovlig inddrivelse. Ved tilkoblingen skal der således være styr på de fordringstyper, som PSRM skal kunne understøtte inddrivelsen af.

Herudover vil det skulle sikres – maskinelt og/eller manuelt – at alene fordringer, der er opstået efter skæringsdatoen for omvalget, kan modtages til inddrivelse i Gældsstyrelsen. Samme fordring må således ikke være under både offentlig og privat inddrivelse. Et sådant ansvar vil primært påhvile forsyningsselskaberne, men risikoen for fejloversendelser øges, hvilket kan føre til efterfølgende oprydning og returnering af fordringer fra Gældsstyrelsen, der i et sådant tilfælde vil skulle bruge ressourcer på at håndtere denne opgave.

Det er ikke muligt at redegøre for, hvor mange årsværk der vil skulle afsættes til disse opgaver, da det vil afhænge af, hvor mange kommunalt ejede forsyningsselskaber der efter at have valgt privat inddrivelse ønsker at gå tilbage til offentlig inddrivelse. Herudover vil det konkret afhænge af de enkelte forsyningsselskabers fordringstyper, fordringernes datakvalitet, og hvor kompliceret det er at tilkoble deres it-systemer til PSRM.